

zaaknummer 2015W1408

Datum beslissing: 28 oktober 2015

De Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland, verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

[naam],
geboren op [datum],
wonende te [plaats],
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mr. J.P.C. van den Bogaard, advocaat te Eindhoven,

tegen:

(wijlen) **[naam]**,
geboren op [datum], overleden op [datum],
tijdens zijn leven pastoor te [plaats], later te [plaats],
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna te noemen: aangeklaagde.

1. De procedure

Het klaagschrift met bijlagen is door de griffie van de Klachtencommissie ontvangen op 15 april 2015.

Op 17 juni 2015 is bij de griffie een inhoudelijke reactie op het klaagschrift ingekomen van [naam], vicaris-generaal van het Bisdom Roermond.

Op 22 september 2015 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onder aan dit advies te noemen leden.

Klager is verschenen en heeft zijn standpunt mondeling toegelicht. Hij werd vergezeld door zijn broer, de heer [naam], en werd bijgestaan door zijn juridisch adviseur mr. Van den Bogaard.

Namens het Bisdom is verschenen [naam] voornoemd en [naam], hoofd juridische zaken van het Bisdom Roermond.

2. De klacht (zakelijk weergegeven)

2.1 Klager komt uit een gezin van 13 kinderen. De familie van klager had het financieel niet breed. Via familie heeft klager vernomen dat zijn moeder ook bij aangeklaagde geld leende. De ouders van klager waren erg katholiek. Toen klager kort na zijn Heilige Communie gevraagd werd om misdienaar te worden in de [naam] kerk te [plaats], alwaar aangeklaagde pastoor was, waren hij en zijn ouders dan ook erg trots.

Klager is het slachtoffer geworden van seksueel misbruik door aangeklaagde in de periode van ongeveer 1961 tot ongeveer 1968.

Klager werd door aangeklaagde bij hem thuis uitgenodigd om te komen leren wat het inhield om misdienaar te zijn. Hij moest dan bij aangeklaagde op de knie komen zitten, waarbij in het begin wel eens 'per ongeluk' tegen zijn kruis werd gestoten. Aanvankelijk bestond het seksueel misbruik uit het betasten van het geslachtsdeel van klager onder zijn kleding. Klager herinnert zich nog goed dat toen hij op een gegeven moment een korte broek aanhad, de hand van aangeklaagde langzaam over klagers been in zijn broekspijp verdween, waarna hij aan het geslachtsdeel van klager begon te friemelen. Klager weet niet meer of hij zich hiertegen heeft verweerd. Hij kan zich nog wel herinneren dat hij heel angstig was.

Klager werd steeds vaker uitgenodigd om te leren hoe het misdienaarschap vervuld moest worden. De handtastelijkheden door aangeklaagde gingen steeds verder. Aangeklaagde maakte de broek van klager los en verdween met zijn handen in de broek van klager. Aangeklaagde speelde dan met de piemel van klager en trok er ook aan.

Op een gegeven moment, zo'n 1 ½ jaar later, pakte aangeklaagde de hand van klager en moest klager ook met de piemel van aangeklaagde spelen. In het begin bleef dit alleen bij wat friemelen, maar op een gegeven moment kreeg aangeklaagde ook steeds vaker een orgasme.

In die tijd werd klager regelmatig beloond door aangeklaagde. Zo kocht aangeklaagde nieuwe kleding en schoenen voor klager. Gelet op de situatie binnen klagers gezin was dit zeer welkom en aangeklaagde was bij de ouders van klager dan ook zeer geliefd. Achteraf gezien stelt klager vast dat aangeklaagde bewust misbruik heeft gemaakt van het feit dat klager in een dergelijk kwetsbaar gezin is opgegroeid.

Klager moest, vooral in zijn lagere schooljaren, te biecht gaan bij aangeklaagde. Er werd dan niet over het misbruik gesproken.

Toen aangeklaagde later pastoor in [plaats] werd, ging klager (hij was toen ongeveer 12 à 13 jaar oud) daar logeren, eerst alleen en daarna samen met twee broers. Aangeklaagde betaalde dan de reis en verdere uitstapjes.

Ook tijdens die logeermomenten zat aangeklaagde regelmatig aan de piemel van klager en moest klager aangeklaagde aftrekken. Aangeklaagde kreeg vaak een orgasme. Op een gegeven moment kroop aangeklaagde ook bij klager in bed, of moest klager bij hem slapen. Ook dan moest klager aangeklaagde regelmatig bevredigen en speelde aangeklaagde met de piemel van klager. En als klager in de badkamer was, dan kwam aangeklaagde regelmatig met een smoes kijken.

Het seksueel misbruik is uiteindelijk opgehouden toen klager niet meer is ingegaan op de uitnodiging om naar [plaats] te komen. Klager begon een sterke weerzin en angst te voelen. Klager kwam in de puberteit en werd ook weerbaarder.

2.2 Klager heeft hetgeen hij meemaakte nooit aan zijn ouders durven te vertellen. Hij was bang dat zij hem toch niet zouden geloven en dat zij bestraffend in zijn richting zouden reageren. Aangeklaagde had namelijk een groot gezag in [plaats] en in [plaats]. Ook was klager bang dat zijn vriendjes iets te weten zouden komen en hem dan mogelijk zouden pesten. Voor klager was dit dus een geheim dat hij altijd angstig meedroeg. Hij liep steeds rond met de gedachte dat hij aan dit alles zelf schuld had. Hij kreeg en krijgt nog steeds de gebeurtenissen niet uit zijn gedachten. Het wantrouwen in mensen om dit te vertellen was en is nog steeds groot.

Een en ander heeft zijn weerslag gehad op het dagelijkse leven van klager. In 1986/1987 werd klager verrast door de opmerking van zijn broer: "[Aangeklaagde] zat jou vroeger aan je piemel". Klager was hierdoor behoorlijk van slag, want zijn geheim was blijkbaar toch geen geheim. Klager schaamde zich diep en heeft er tijden niet van geslapen. Uit angst dat dit zou worden doorverteld binnen de familie, ging klager steeds minder naar zijn familie. Hij lokte

ruzies uit, met het uiteindelijke gevolg dat hij het contact met zijn familie volledig heeft verloren, één broer ([naam]) uitgezonderd.

Gedurende de gehele zwangerschap van zijn echtgenote is klager overspannen thuis geweest. Volgens zijn echtgenote had dit te maken met angst en het feit dat het gevoel van eigenwaarde klager was afgenomen, waardoor hij twijfelde of hij wel een kind goed zou kunnen opvoeden. Klager heeft zich in die tijd gemeld bij het RIAGG, maar heeft door de lange wachttijd afgezien van therapie.

Ook later hebben zich periodes van ‘ups en downs’ voorgedaan in het huwelijk van klager. Klager heeft gesprekken gehad met verschillende hulpinstanties, waaronder ook [instelling].

Klager meent dat het misbruik dat hem is overkomen zijn leven, zijn gedrag en zijn studie- en carrièremogelijkheden voortdurend negatief heeft beïnvloed. Aangeklaagde heeft misbruik van hem gemaakt als kind en heeft hem zijn kind-zijn afgenomen. Dit vond bovendien plaats in een groot en kwetsbaar gezin, dat mede van aangeklaagde afhankelijk was. Aangeklaagde kocht zijn seksuele wellust en genot af met kleding en schoenen en speelde zo de sociale pastoor.

2.3 Klager wenst met zijn klacht te bereiken dat zijn problemen erkend worden en dat hij het gebeurde dusdanig kan verwerken dat hij het ‘klote gevoel,’ waar hij soms last van heeft, kwijt kan raken. Hij hoopt tevens van zijn schuldgevoel en angsten af te komen.

Het zit klager dwars dat zijn psychische problemen nadelig zijn geweest voor zijn studie, relaties en carrière. Hij is niet primair uit op een financiële genoegdoening, maar een compensatie kan wel een zinvol onderdeel zijn van de erkenning en verwerking. Ook meent klager uit oogpunt van rechtvaardigheid aanspraak te kunnen maken op een compensatie.

3. De reactie (zakelijk weergegeven)

Aangeklaagde is overleden en kan geen weerwoord geven. De vicaris-generaal heeft in zijn reactie gesteld getroffen te zijn door de klacht. Het door klager geschetste misbruik wordt aannemelijk geacht. Er zijn tegen aangeklaagde al eerder twee klachten wegens seksueel misbruik door de Klachtencommissie gegrond verklaard. Dat aangeklaagde niet voorkomt in de informatie van de Commissie Deetman doet daaraan geen afbreuk.

Niet alleen de eerder gegrond verklaarde klachten, maar ook de omschrijving van het misbruik en de omstandigheden waaronder het heeft plaatsgevonden leidt tot de conclusie dat het geschetste misbruik heeft plaatsgevonden. Het relaas van klager komt als authentiek over.

De vicaris-generaal biedt excuus aan voor het gedrag van aangeklaagde. Voor het op die wijze misbruik maken van het vertrouwen van kinderen is geen enkele rechtvaardiging te bedenken. Aangeklaagde heeft daarenboven misbruik gemaakt van de omstandigheden van het gezin en dat maakt het misbruik nog schrijnender. De gevolgen van dit misbruik voor klager worden ook zeer betreurd.

Ter zitting heeft [naam] nog verduidelijkt dat aangeklaagde in het jaar 1966 vertrokken is naar [plaats].

4. De beoordeling

4.1 Volgens de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij iemand onder dwang of in een afhankelijkheidsrelatie seksuele handelingen moet verrichten ofwel ondergaan ofwel daarvan toeschouwer moet zijn, dan wel seksueel

getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden. Onder dwang wordt onder meer begrepen: fysiek geweld of dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage. Verder wordt onder seksueel misbruik ook verstaan het maken van seksueel getint beeldmateriaal van iemand en het gebruiken en doorgeven daarvan.

4.2 Niet ter discussie staat dat de door klager gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van de Procedure.

4.3 Er zijn ongeveer vijftig jaar verstreken sedert de feiten die klager aangeklaagde verwijt zich hebben afgespeeld. Alleen al door het overlijden van aangeklaagde zijn deze feiten niet meer in detail te onderzoeken. Wél is voor de Klachtencommissie aannemelijk geworden dat de gebeurtenissen die klager schetst hebben plaatsgevonden.

De Klachtencommissie acht aannemelijk dat klager, vanaf zijn 7e tot zijn 14e jaar, tientallen malen onzedelijk is betast door aangeklaagde. Daarnaast heeft klager ook regelmatig aangeklaagde moeten aftrekken, tot aangeklaagde een orgasme kreeg.

De Klachtencommissie is hiervan overtuigd geraakt, in de eerste plaats door de authentieke wijze waarop en de details waarmee klager zijn verhaal heeft verteld.

Daarnaast wordt zijn verklaring ondersteund door twee reeds door de Klachtencommissie tegen aangeklaagde gegrond verklaarde klachten van zijn broers (bekend onder de zaaknummers 2010T188 en 2010T218). De aard van het in deze zaken beschreven seksueel misbruik komt sterk overeen met hetgeen klager is overkomen.

Voorts blijkt uit de verklaringen van de echtgenote van klager, zijn broer en zijn zoon dat klager reeds respectievelijk tijdens de verkeringsstijd, eind jaren negentig en rond 2005 over het seksueel misbruik door aangeklaagde heeft verteld. Ook uit de overgelegde verklaringen van vrienden van klager en zijn vroegere buurman blijkt dat klager reeds in de jaren negentig van de vorige eeuw heeft verteld over het seksueel misbruik in zijn jeugd door de toenmalige pastoor van [plaats] en later in [plaats].

Tenslotte wordt in een brief van [instelling] d.d. 29 juni 2010 - met betrekking tot het intakegesprek van klager op 24 juni 2010 - gesproken over 'heftige gebeurtenissen die in cliënt's jeugd hebben plaatsgevonden'.

4.4 Het behoeft geen betoog dat het seksueel misbruik door aangeklaagde waarbij deze zijn gezag misbruikte en waarbij klager in een afhankelijkheidspositie verkeerde, hoogst kwalijk is geweest. Des te kwalijker is het geweest dat aangeklaagde misbruik heeft gemaakt van de (slechte financiële) omstandigheden van het gezin, door uitstapjes en kleding voor klager en zijn broers te betalen, hetgeen de afhankelijkheidspositie van klager nog eens versterkte. Klager was ten tijde van de aanvang van het misbruik pas 7 jaar oud. Aangeklaagde was voor hem iemand in wie hij vertrouwen moest kunnen stellen.

4.5 Gelet op het feit dat aangeklaagde is overleden kunnen tegen hem geen maatregelen meer worden genomen. De Klachtencommissie zal zich daarom bij haar advisering richten op de vermindering van het leed dat klager is aangedaan. [naam] heeft daartoe een eerste stap gedaan door in zijn schriftelijke reactie namens het Bisdom de klacht aannemelijk te achten, het leed te erkennen en oprecht spijt te betuigen. Dit is door [naam] ter zitting nog eens bevestigd.

4.6 Over het verzoek van klager om een financiële vergoeding kan de Klachtencommissie niet adviseren. Dit behoort niet tot haar taak. Bij een gegrondverklaring van de klacht door de kerkelijk gezagsdrager kan klager zich voor het verkrijgen van schadevergoeding wenden tot de Compensatiecommissie.

5. Het advies

De Klachtencommissie adviseert de Bisschop van het Bisdom Roermond de klacht gegrond te verklaren, (nogmaals) te erkennen dat aangeklaagde klager seksueel misbruikt heeft en namens het Bisdom spijt te betuigen over het klager aangedane leed.

Dit advies is vastgesteld op 28 oktober 2015 door mr. C.C. de Rijke-Maas, voorzitter, drs. A.A.M. Oostveen en mr. F.A.A. Duynstee, leden, bijgestaan door mr. S.R.M.I. Roos-Bollen, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

mr. C.C. de Rijke-Maas,
voorzitter

Tegen dit advies is geen hoger beroep mogelijk. Wel bestaat voor klager en de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager ingevolge artikel 20 van de Procedure de mogelijkheid binnen twee weken na ontvangst van dit advies schriftelijk bezwaar in te dienen indien er naar zijn of haar oordeel een algemeen beginsel van behoorlijke klachtbehandeling is geschonden.

Op grond van artikel 18.5 van de Procedure wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de kerkelijk gezagsdrager en aan klager verzonden.

Op grond van artikel 21.1 van de Procedure stelt de kerkelijk gezagsdrager binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klager schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies geeft genomen.

Op grond van artikel 21.3 van de Procedure geeft de kerkelijk gezagsdrager daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van artikel 21.4 van de Procedure ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de kerkelijk gezagsdrager.

28 oktober 2015

De Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland, verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

[naam],
geboren op [datum],
wonende te [plaats],
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mr. I.W.A. Roelandschap, advocaat te Amersfoort,

tegen:

wijlen mgr. **[naam]**,
geboren op [datum], overleden op [datum],
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna ook te noemen: aangeklaagde,
tijdens zijn leven priester/hulpbisschop van het Aartsbisdom Utrecht.

1. De procedure

Het klaagschrift is door de griffie van de Klachtencommissie ontvangen op 16 januari 2015. Op 17 februari 2015 is bij de griffie een inhoudelijke reactie op het klaagschrift ingekomen van mgr. mr. drs. Th.C.M. Hoogenboom, Hulpbisschop van Utrecht, Vicaris-generaal en officiaal.

Op 6 mei 2015 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onder aan dit advies te noemen leden.

Klager is verschenen. Hij heeft zijn standpunt toegelicht. Hij werd bijgestaan door zijn juridisch adviseur mr. Roelandschap voornoemd.

Namens het Bisdom is verschenen [naam], hoofd officiaalaat van het Aartsbisdom Utrecht. Tijdens de behandeling van de zaak heeft de heer [naam] toegezegd nadere informatie op te vragen bij de betreffende parochie. Daarna is er meerdere keren over en weer door de betrokkenen gecorrespondeerd met tussenkomst van het Meldpunt.

2. De klacht (zakelijk weergegeven)

2.1. Klager is geboren in [plaats] en in 1966 met zijn ouders, twee broers en een zus naar Nederland gekomen. Uiteindelijk zijn zij in [plaats] gaan wonen. Klager ging zondags met zijn ouders naar de [naam]kerk in [plaats]. In het schooljaar 1971-1972 heeft klager hier zijn eerste communie gedaan. Voorafgaand hieraan had klager in dezelfde kerk ter voorbereiding voor de communie zanglessen en catecheselessen.

Bij één van die lessen was aangeklaagde daar ineens. Klager had hem nooit eerder gezien en kende hem ook niet. Aangeklaagde stelde zich voor als kapelaan [voornaam]. De catecheselessen (op zaterdag) zijn gestart met een andere priester. Daarna werden ze (in elk

geval enkele keren) door aangeklaagde gegeven. Er waren tijdens de les ongeveer 3 of 4 kinderen aanwezig. Aangeklaagde gaf klager veel complimentjes onder andere over zijn huidskleur en zangkwaliteiten. Hij gaf klager een trots gevoel. Er zat een periode van ongeveer twee weken tussen de kennismaking en de eerste aanraking. Aangeklaagde zei tegen klager 'blijf nog even wachten, ik heb nog iets voor je.' Vervolgens heeft aangeklaagde klager ruw naar zich toegetrokken, de rits van zijn broek opengemaakt, klagers hand op zijn penis gelegd waarna klager aangeklaagde moest aftrekken. Aangeklaagde is in het gezicht van klager klaargekomen, waarna aangeklaagde met een doekje langs het gezicht en de mond van klager ging en klager vervolgens huiswaarts ging. De tweede keer werd klager niet meer naar aangeklaagde toegetrokken. Aangeklaagde vroeg of klager wilde blijven. Vervolgens haalde aangeklaagde zijn penis uit zijn broek en zei tegen klager 'geeft er maar een kusje op.' Daarna moest klager hem oraal bevredigen, aangeklaagde kwam klaar in zijn mond, klager kan de smaak en de geur van het sperma niet meer uit zijn hoofd krijgen. De derde keer ging precies zo, klager deed gedwee wat er van hem verlangd werd, er was geen ontsnappen aan. De vierde en laatste keer heeft aangeklaagde klager anaal gepenetreerd. Aangeklaagde is toen ook klaargekomen.

Klager is daarna met de fiets naar huis gelopen. Zijn broek voelde een beetje vochtig. In de box van de flat waar hij woonde, deed hij zijn broek naar beneden en zag bloed. Zijn moeder deed de was in een lavet, en om te voorkomen dat zij iets zou zien, heeft klager zijn onderbroek aanvankelijk onder het zand begraven, en de volgende dag weer opgegraven en in een container gegooid. De laatste keer van het misbruik vond kort voor de schoolvakantie plaats, klager vermoedt dat dat de reden was dat het ophield.

Daarna is klager nooit meer naar de [kerk] gegaan. Hij verzon steeds smoesjes om niet meer naar de kerk te hoeven. Hij heeft aangeklaagde ook niet meer gezien.

2.2. Klager werd na de gebeurtenissen in de kerk erg agressief naar klasgenoten en spijbelde veel. Na een incident op school is er op een gegeven moment een gesprek geweest met zijn moeder, zijn broer en de wijkagent. Klager gaf toen aan dat ze boos moesten zijn op 'kapelaan [voornaam]' omdat hij 'met zijn piemel moest spelen.' Klagers moeder zou gezegd hebben: 'oh dat is kapelaan [voornaam] [achternaam].' Hierop werd klager naar zijn kamer gestuurd en heeft hij er nooit meer iets over gehoord.

Klager kon na de lagere school gymnasium gaan doen maar heeft uiteindelijk de Havo gedaan. Hij spijbelde veel maar heeft wel zijn diploma behaald. Klager is daarna in dienst gegaan en werd geselecteerd voor het onderdeel [onderdeel]. Hij zat daar alleen. Klager kan niet tegen gezag, wat ook één van de redenen was dat hij de officiersopleiding niet is gaan volgen.

Rond [jaar] is klager uit dienst gegaan en op straat gaan leven. Hij is op een gegeven moment opgepakt en heeft 6 jaar en 8 maanden in de gevangenis gezeten.

Klager heeft de gebeurtenissen lange tijd weggestopt en heeft hier nooit echt met iemand over durven praten, het was en is voor hem heel schaamtevol. Het heeft ook lang geduurd voordat hij het aandurfde om zijn verhaal tegenover de klachtencommissie te doen.

Hij heeft één keer iets tegen een ex-partner gezegd, maar die wist niet hoe zij ermee om moest gaan. Hij heeft een muur om zich heen gebouwd en vindt het erg lastig om mensen toe te laten. Ook heeft hij moeite om een lange relatie aan te gaan. Tijdens zijn detentie heeft hij er met een psycholoog over gesproken dat hij door een geestelijke misbruikt was. Het is klager niet gelukt deze psycholoog te achterhalen. Er is posttraumatisch stresssyndroom (PTSS) bij hem gediagnosticeerd. Klager is er de laatste 10 jaar steeds mee bezig. Hij herkent aangeklaagde van de foto's die er over hem te vinden zijn.

2.3. Klager zou het liefst willen dat aangeklaagde voor zijn daden wordt gestraft en zou willen weten 'waarom hij'? Nu dat niet meer kan, hoopt hij erkenning te krijgen voor hetgeen hem als kind is aangedaan en voor het leed dat daaruit is voortgekomen.

3. De reactie (zakelijk weergegeven)

Aangeklaagde is overleden en kan geen weerwoord geven. De hulpbisschop heeft namens de aartsbisschop kardinaal [naam] in zijn reactie vermeld dat aangeklaagde op [datum] tot priester werd gewijd en dat hij vanaf [jaar] tot [jaar] een aanstelling had als docent aan het Klein Seminarie in [plaats]. In [jaar] volgde zijn benoeming tot corrector en in [jaar] tot rector. Aangeklaagde komt niet voor op de Naamlijsten 1971-1973 als werkzaam zijnde bij de [naam]parochie. Uit onderzoek bleken daar destijds [naam] als pastoor, [naam] als kapelaan en [naam] eveneens als kapelaan werkzaam te zijn, van wie alleen de laatste nog in leven is. Aan hem is gevraagd of aangeklaagde inderdaad wel eens assisteerde in de [parochie]. Pater [naam] heeft verklaard dat voor zover hem bekend dat niet het geval is geweest en dat het met één pastoor en twee kapelaans ook niet nodig was.

Hij concludeert dat, hoewel jegens aangeklaagde meerdere klachten van seksueel misbruik bekend zijn, ook in de periode waarin de onderhavige klacht speelt, het minstens een gerede vraag is of aangeklaagde de pleger van het misbruik jegens klager is geweest.

De heer [naam] heeft ter zitting medegedeeld dat het niet valt uit te sluiten dat aangeklaagde het misbruik heeft gepleegd maar dat er twijfel is omdat er voldoende personeel was en ook de aard van het misbruik anders is dan bij de andere bekende klachten. Hij vindt het zeer pijnlijk om te lezen dat er een slachtoffer is van een geestelijke die misbruik heeft gemaakt van het vertrouwen van een kind. Dat misbruik is zeer afkeurenswaardig. Het is dapper van klager dat hij dit op schrift heeft kunnen zetten en zijn verhaal ter zitting heeft verteld.

4. De beoordeling

4.1. Volgens de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij iemand onder dwang of in een afhankelijkheidsrelatie seksuele handelingen moet verrichten ofwel ondergaan ofwel daarvan toeschouwer moet zijn, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden. Onder dwang wordt onder meer begrepen: fysiek geweld of dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage. Verder wordt onder seksueel misbruik ook verstaan het maken van seksueel getint beeldmateriaal van iemand en het gebruiken en doorgeven daarvan.

4.2. Niet ter discussie staat dat de door klager gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van de Procedure.

4.3. De verklaring van klager is op de Klachtencommissie oprecht en authentiek overgekomen. In de thans voorliggende zaak zijn echter onvoldoende feiten of omstandigheden aan het licht gekomen die de verklaring van klager ondersteunen. Hoewel over aangeklaagde meerdere geground verklaarde klachten inzake seksueel misbruik bekend zijn, is naar het oordeel van de Klachtencommissie ook na nader onderzoek onvoldoende vast komen te staan dat het aangeklaagde was die klager seksueel heeft misbruikt. Uit de archieven noch uit mondelinge overlevering is af te leiden dat aangeklaagde op zijn minst vier keer betrokken is geweest bij de catechese of de zanglessen in de [parochie]. De verklaring van de broer van klager dat hij op de hoogte is van het seksueel misbruik van zijn broer rond de eerste communie en dat hij van zijn moeder heeft gehoord dat '[voornaam] [achternaam]' bij

de catechesatie was, acht de klachtencommissie niet voldoende, te meer niet omdat de wijze van toenadering en de ernst van het tegen klager gepleegde seksueel misbruik beduidend afwijkt van het jegens andere klagers gepleegde misbruik.

4.4. Gelet op bovenstaande overwegingen heeft de Klachtencommissie moeten vaststellen dat voor de feiten die klager heeft gesteld onvoldoende bewijs is gevonden, zodat de klacht niet gegrond kan worden verklaard; waarmee overigens bepaald niet gezegd wil zijn dat de door klager gestelde feiten niet waar zijn.

Indien echter in de toekomst alsnog gegevens bekend worden die de klacht ten aanzien van deze aangeklaagde ondersteunen dan bestaat voor hem de mogelijkheid om ten aanzien van deze aangeklaagde herziening van de uitspraak te verzoeken.

5. Het advies

De Klachtencommissie adviseert de Aartsbisschop van Utrecht de klacht niet gegrond te verklaren.

Dit advies is vastgesteld op 28 oktober 2015 door mr. C.C. de Rijke-Maas, voorzitter, W.A.M.C. Mol en zr. J.G.M. Verwijs, leden, bijgestaan door drs. M.G.M. van Rijnstra, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

Tegen dit advies is geen hoger beroep mogelijk. Wel bestaat voor klager en de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager ingevolge artikel 20 van de Procedure de mogelijkheid binnen twee weken na ontvangst van dit advies schriftelijk bezwaar in te dienen indien er naar zijn of haar oordeel een algemeen beginsel van behoorlijke klachtbehandeling is geschonden.

Op grond van artikel 18.5 van de Procedure wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de kerkelijk gezagsdrager en aan klager verzonden.

Op grond van artikel 21.1 van de Procedure stelt de kerkelijk gezagsdrager binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klager schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies geeft genomen.

Op grond van artikel 21.3 van de Procedure geeft de kerkelijk gezagsdrager daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van artikel 21.4 van de Procedure ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de kerkelijk gezagsdrager.